

ת"פ 31948/06/14 - מדינת ישראל נגד איוון בודנוב

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 31948-06-14 מדינת ישראל נ' בודנוב(עציר)

בפני
בעניין: כב' הסגנית נשיאה עינת רון
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

איוון בודנוב

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד מיקי ברגר

ב"כ הנאשם עו"ד מרים בריינין

הנאשם הובא באמצעות שב"ס

גזר דין

על פי הודאתו הורשע הנאשם בעבירה של חבלה כאשר העברין מזויין.

בתאריך 13/6/14 נסע הנאשם כנוסע במונית. כאשר הגיע נהג המונית - המתלונן אל היעד המבוקש, הוא הבחין כי הנאשם שיכור ועל כן ביקש ממנו לצאת מן המונית. בהמשך פתח עבורו את הרכב ואף משך אותו אל חוץ לרכב. המתלונן ביקש מהנאשם תשלום עבור הנסיעה ואזי הוציא הנאשם מכיסו אולר בעל להב באורך של כ-2.5 ס"מ והחל לפתוח אותו ולסגרו. הוא התקדם לעבר המתלונן ודקר אותו באמצעות האולר בצידו השמאלי של בית החזה וגרם לו לפצע קטן בסמוך לצלע, אשר נזקק לאיחוי בסיכה.

ב"כ התביעה הדגישה כי הגם שמדובר בנאשם אשר עלה לישראל רק בשנת 2009, הרי שהוא כבר צבר לחובתו שנתי הרשעות קודמות, העוסקות בין היתר, באיומים ובאלימות. יתר על כן, הנאשם ביצע את העבירה הנוכחית כאשר עונש מותנה בר הפעלה תלוי ועומד כנגדו.

התביעה הפנתה לתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם, אשר לטעמה הינו תסקיר שלילי ביותר.

עוד הדגישה התביעה את המסוכנות הגלומה בהתנהגותו של הנאשם ואת הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מהתנהגות זו, לרבות הפגיעה בעבודתו של נהג המונית כנותן שירות לציבור.

ב"כ התביעה הפנתה אל הפסיקה הנוהגת בעבירות מעין אלה והדגישה כי המגמה היא להטיל עונשים מכבידים ומרתיעים.

עוד הדגישה התביעה את עצם השימוש בנשק קר ואת מיקומה של הפגיעה, וכי אך בנס לא נגרמו תוצאות קשות יותר.

מתחם הענישה הראוי לטעמה של התביעה נע בין 10-24 חודשי מאסר בפועל ובנסיבות מקרה זה עתרה התביעה להשית על הנאשם 16 חודשי מאסר לריצוי בפועל, להפעיל במצטבר את העונש המותנה וזאת לצד מאסר מותנה, קנס ופיצוי.

ב"כ הנאשם ציינה כי מאז עלה הנאשם לארץ, התפתחה אצלו בעיית צריכת אלכוהול. הגם שמשפחתו אינה בגדר משפחה תומכת ואף שירות המבחן ציין זאת, הנאשם מעוניין להרתם לטיפול גמילה, אלא שהדבר לא נסתייע בידו בהיותו עצור עד כה. הוא מבקש לעשות כן ולפנות בעצמו לקהילות טיפוליות לצורך כך.

ב"כ הנאשם ציינה כי למרות בעייתו של הנאשם הרי שבמשך שנתיים מאז הטלת גזר הדין הקודם עלה בידי הנאשם שלא להסתבך ולתפקד באורח תקין תוך שמירה על רצף תעסוקתי.

ב"כ הנאשם ביקשה שלא לייחס לנאשם כוונה באשר למיקומה של הפגיעה, בשל מצבו אותה עת ועוד ציינה, מבלי להקל ראש בעבירה, כי מדובר היה באולר קטן.

בהתייחסה למתחם הענישה ולפסיקה שהוצגה על ידי התביעה, הציגה ב"כ הנאשם פסיקה מטעמה באשר למקרים דומים בהם הוטלו עונשים קלים מאלה להם עתרה התביעה.

ב"כ הנאשם ביקשה להתחשב בו ולהטיל עליו עונש מתון ולהפעיל את עונש המאסר המותנה באופן חופף לעונש שיוטל.

מתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם עולה כי שנה טרם מעצרו פיתח הנאשם תלות עמוקה באלכוהול וצרך ואתו באופן תמידי ותכוף, על בסיס יומי בכל שעות היום. הוא תאר כי בשל כך תפקודו נפגע הוא הפסיק לעבוד.

באשר לעבירה הנוכחית

ציין הנאשם כי אינו זוכר דבר מאירועי אותו יום, כיוון שהיה שיכור. שירות המבחן ציין כי הנאשם מתקשה להתייחס למניעי התנהגותו הבעייתית וקושר אותה בעיקר להשפעת האלכוהול. שירות המבחן מעריך כי הסיכון להישנות עבירות מעין אלה על ידי הנאשם הוא בינוני - גבוה.

עוד ציין שירות המבחן כי הנאשם לא שיתף פעולה בטיפול תוך שהשליך את בעיותיו על גורמים חיצוניים כגון בני משפחתו, גורמי אכיפת החוק וכו'. הוא התקשה להתייחס למתלונן ולפגיעה בו ולגלות אמפתיה. הנאשם הביע התנגדות לטיפול גמילה והדגיש כי ביכולתו לשלוט בדפוס צריכת אלכוהול ללא התערבות גורם מקצועי ואף הביע התנגדות לוותר על רווחים משניים של התנהלותו העבריינית. שירות המבחן סבור כי הנאשם אינו מודע לבעייתיות שבבחירותיו ובאורח חייו ואינו ער למחירים העולים ממצבו.

שירות המבחן סבור כי יש להטיל על הנאשם ענישה מוחשית וקונקרטית שתבהיר לו את חומרת מצבו ותעמת אותו עם חומרת מעשיו.

מגיליון המרשם הפלילי של הנאשם עולה כי הוא צבר לחובתו שתי הרשעות: האחת משנת 2011 בעבירות של איומים, היזק לרכוש והפרת הוראות והשניה אף היא משנת 2011 בעבירות של העלבת עובדת ציבור, תקיפה, איומים והיזק לרכוש.

נגד הנאשם תלוי ועומד עונש מאסר מותנה בר הפעלה.

מעשיו של הנאשם חמורים והמסוכנות העולה מהם בולטת.

במעשיו פגע הנאשם בביטחונו, גופו, שלומו וכבודו של אדם ובהיות המתלונן בגדר נותן שירות לציבור, פגע הנאשם אף בשלומו של הציבור.

הנאשם שנדרש לשלם עבור שירות שקיבל, מצא להשיב למתלונן בכך ששלף אולר והחל "לשחק" בו מול המתלונן ואז אף התקרב אליו ודקר אותו באמצעות אולר זה. הדקירה היתה בבית החזה של המתלונן ולמרבה המזל הסתיימה אך בפציעתו הקלה.

מעבר למעשה האלימות לכשעצמו שהוא בגדר תופעה שפשטה במחוזותינו ויש לעשות כל מאמץ על מנת למגרה ולעוקרה משורש, הרי שמשנה חומרה יש בכך שהנאשם מצא לעשות שימוש בנשק קר וכן יש לראות בחומרה שאותה עת היה הנאשם שרוי תחת השפעת אלכוהול.

מתחם הענישה אותו ציינה התביעה הוא נכון וראוי.

מדובר בנאשם שבעברו שתי הרשעות קודמות ואף את העבירה הנוכחית ביצע בעוד עונש מאסר מותנה תלוי

ועומד נגדו ונראה כי בהליכים קודמים, עונשים קודמים ואף מאסר מותנה לא היה כדי להרתיע את הנאשם מלשוב לסורו ואף ביתר עוצמה.

הנאשם נטל אמנם אחריות על המעשים והודה באשמה והיה בכך כדי לחסוך זמן שיפוטי יקר ואף לחסוך מזמנם של עדים, אולם כאמור בתסקיר שירות המבחן, הוא לא הפנים את חומרת מעשיו והשלכותיהם ולא השכיל לקבל טיפול שהוצע לו על ידי שירות המבחן.

התחשבתי בהודאתו של הנאשם באשמה וכן התחשבתי בנסיבותיו האישיות כפי שתוארו על ידי שירות המבחן ועל ידי באת כוחו.

אני גוזרת על הנאשם שלושה עשר חודשי מאסר לריצוי בפועל.

אני מורה על הפעלת עונש מאסר מותנה בן ארבעה חודשים מתיק בימ"ש שלום רחובות 7820/11/11 וכמעשה חסד עם הנאשם, יופעל עונש זה באופן חופף ומצטבר עם העונש שהוטל, כך שהנאשם ירצה בסה"כ שישה עשר חודשי מאסר בפועל, שמנינם מיום מעצרו - 13/6/14.

כן אני גוזרת על הנאשם שמונה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבל יעבור עבירה כלשהי שעניינה אלימות.

אני מחייבת את הנאשם בתשלום פיצוי למתלון, עד תביעה מס' 1 בסכום של 2,000 ₪. הסכום יופקד בקופת ביהמ"ש לטובת המתלון בחמישה תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון בהם ביום 1/5/15 והבאים אחריו בכל ראשון לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועדו, יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי.

מוצגים - חולצה וסכין שנתפסו - יושמדו.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, א' שבט תשע"ה, 21 ינואר 2015, במעמד הצדדים.